

Civilretsdirektoratet foretager i øjeblikket en undersøgelse af statsamtets sagsbehandling med henblik på at vurdere det rejste spørgsmål om gyldigheden af godkendelsen af aftalen om overførelse af forældremyndigheden.

Sagen forventes afsluttet snarest.

Ad spm. nr. S 2309

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Søren Søndergaard stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne side 7654, lød således:

Til justitsministeren (4/6 99) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren oplyse, om det er korrekt, at politiet i deres behandling af en person under deres varetægt kan se bort fra en lægelig anbefaling?«

Supplerende svar (12/7 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen.

I Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 20. januar 1997 til politi og anklagemyndighed om underretning til pårørende eller andre om en anholdelse, om anholdtes lejlighed til at kontakte advokat og om anholdtes adgang til at få tilkaldt lægelig bistand er der fastsat retningslinier om bl.a. anholdtes adgang til at få tilkaldt lægelig bistand. I cirkulæreskrivelsens punkt 4 om anholdtes adgang til lægelig bistand anføres følgende:

»Det må betragtes som en selvfølge, at personer, der er anholdt, kommer under lægelig behandling i alle tilfælde, hvor der er behov herfor, enten ved at de bringes til skadestuen på et hospital eller til lægevagten, eller ved tilkaldelse af læge til politistationen, alt efter hvad der er i den konkrete situation skønnes mest hensigtsmæssigt og forsvarligt.

I tilfælde, hvor en anholdt ønsker læge tilkaldt, skal politiet uden ugrundet ophold give anholdte lejlighed til at kontakte en læge.

Anholdtes ønske om at kontakte en bestemt læge skal imødekommes i det omfang, det er praktisk muligt og forsvarligt.

Det skal noteres - f.eks. ved anførsel i anholdelsesrapporten eller anholdelsesprotokollen - om anholdte har fremsat ønske om at få kontakt til en læge, herunder om ovenstående regler er iagttaget. Såfremt der ikke udarbejdes anholdelsesrapport el. lign., skal det fremgå af døgnrapporten, at reglerne er iagttaget.«

Der er ikke i cirkulæreskrivelsen givet særlige anvisninger på, hvorledes politiet skal forholde sig til en lægelig anbefaling.

Rigspolitichefen har på den baggrund oplyst følgende:

»Det beror således som udgangspunkt på et politifagligt skøn, om en lægelig anbefaling skal følges.

Ved et sådant skøn vil der bl.a. blive lagt vægt på sagens konkrete omstændigheder, herunder politiets kendskab til den anholdte og karakteren af den lægelige anbefaling. Der vil ved den endelige afgørelse af en konkret sag blive lagt betydelig vægt på en entydig og klar lægelig erklæring.

Den Almindelige Danske Lægeforening har på baggrund af presseomtalen af den konkrete sag, som danner grundlag for spørgsmålet, rettet henvendelse til Rigspolitiet. Rigspolitiet vil i den anledning indbyde foreningen til en drøftelse af den beskrevne problemstilling.«

Ad spm. nr. S 2310

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Søren Søndergaard stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne side 7654, lød således:

Til justitsministeren (4/6 99) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren oplyse, om det kan være rigtigt, at politiets ønske om at få en afvist flygtning tvangsudvist med et forudreserveret fly går forud for en lægelig anbefaling om øjeblikkelig yderligere lægelig undersøgelse?«